

Jan Szeliga

Stopień / tytuł; zatrudnienie:

dr hab. (em. profesor Uniwersytetu Gdańskiego do 1994 roku). W Zespole Historii Kartografii od 1975 roku.

Zainteresowania naukowe:

historii kartografii północnej Polski, głównie regionu gdańskiego, a także dawnych Prus Książęcych i Królewskich w okresie przedrozbiorowym oraz kartografii południowego Bałtyku.

Życiorys naukowy, z uwzględnieniem osiągnięć związanych z historią kartografii:

historią kartografii zainteresował się na specjalizacji kartograficznej na Uniwersytecie Warszawskim. Pod kierunkiem prof. Stanisława Pietkiewicza napisał pracę magisterską na temat mapy Prus Wschodnich i Zachodnich Schröttera-Engelhardta z 1810 roku w skali 1:500 000. Promotorem pracy doktorskiej był również prof. St. Pietkiewicz. Jan Szeliga przedstawił w niej wyniki badań dokładności dziesięciu oryginalnych map wybrzeża polskiego powstałych w okresie od XVI do XIX wieku.

Stopień doktora habilitowanego uzyskał w 1982 roku na podstawie pracy pt. *Rozwój kartografii Wybrzeża Gdańskiego do 1772 roku*, opublikowanej przez Ossolineum, oraz kolokwium odbytego w Instytucie Historii Nauki, Oświaty i Techniki PAN w Warszawie. W pracy przedstawił analizę historyczno-kartograficzną prawie czterystu map z regionu gdańskiego, obszaru lądowego i morskiego w dużych, średnich i małych skalach.

Do Zespołu Historii Kartografii przy IHN PAN w Warszawie należy od chwili jego powstania w 1975 roku. Do czasu przejścia na emeryturę w 1994 r. uczestniczył we wszystkich posiedzeniach Zespołu i ogólnopolskich konferencjach naukowych.

Wyniki swoich prac na temat metod i stanu badań dawnych map z obszaru Polski referował na konferencji w Lublinie w 1985 r.; o rękopiśmiennych mapach Prus Książęcych Józefa Naronowicza-Narońskiego mówił na konferencji w Olsztynie w 1995 r., natomiast historię kształtowania się map południowego Bałtyku przedstawił na konferencji w Szczecinie w 1996 roku.

Wybrane publikacje

1. *Dokładność szesnastowiecznych map wybrzeża polskiego*, „Zeszyty Geograficzne Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku”, r. 9, 1967, s. 17–45.
2. *Analiza dokładności wybranych map wybrzeża polskiego z XVII i XVIII wieku*, „Zeszyty Geograficzne Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku”, r. 10, 1968, s. 37–85.
3. *Pierwsza szczegółowa mapa północno-wschodniej Polski oparta na triangulacji (1810)*, „Zeszyty Geograficzne Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku”, r. 11, 1969, s. 79–101.
4. *Zagadnienia zmian linii brzegowej Zalewu Wiślanego w świetle wybranych map XVI–XIX wieku*, „Rocznik Elbląski”, t. 5, 1972, s. 61–86.
5. *O mapie Zalewu Wiślanego Józefa Narońskiego (1663)*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Gdańskiego, Geografia”, 1972, nr 2, s. 7–21.
6. *Rozwój kartografii wybrzeża gdańskiego do 1772 roku*, Wrocław 1982, 312 s.
7. *Mapy ziem I Rzeczypospolitej w atlasach Biblioteki Gdańskiej Polskiej Akademii Nauk*, „Studia i Materiały z Historii Kartografii”, t. 13, 1993, 184 s.
8. *Rękopiśmienne mapy Prus Książęcych Józefa Naronowicza-Narońskiego z drugiej połowy XVII wieku*, „Studia i Materiały z Historii Kartografii”, 15, 1997, 79 s.
9. *Zarys rozwoju kartografii południowego Bałtyku*, w: *Mapy południowego Bałtyku*, „Z Dziejów Kartografii”, t. 9, red. M. Stelmach, Szczecin 1997, s. 13–34.
10. *Działalność kartograficzna Samuela i Jana Władysława Suchodolców w Prusach w XVII i XVIII wieku*, „Zabytki Polskiej Kartografii”, z. 8, 2004, 223 s.